

Yardıı Haritası-2

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (31.) dersidir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلَی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِیْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Allah'ın yardımının bir haritası ve kılavuzu bulunması gerektiğini anlamaya çalışıyoruz. O yardım olmadan zayıf insan kimliğimizin bu büyük ümmet yüküyle sonuca ulaşmamızı sağlayamayacağını vurguluyoruz.

Dersimizin ilk bölümünde, bu yardım mantığının temel çizgilerinden söz ettik. Şimdi ise Müslüman olarak Allah Teâlâ'nın yardımına muhtaç olduğumuzu ve ancak onun yardımıyla hem dünya hem ahirette bir saadete ulaşabileceğimizin, temel itikadî konularımızdan olacak ilkelerini tazelemeliyiz zihnimizde.

Altını defalarca çizmemiz gereken bir hakikat var. Bunu bir kanun gibi zikretmek istiyorum: **Ben ahiret gününe, cennete, cehenneme, meleklerle, kadere ve Kur'an'a nasıl iman ediyorsam Allah'ın yardımına da o şekilde iman etmek zorundayım.** Bunu açmamız lazım çünkü çok yüksek bir noktadan bağlantı kurmuş bulunuyoruz.

Bir Müslüman, cennete veya meleklerin varlığına iman etmeden Müslüman olabilir mi? Elbette hayır. Neden? Çünkü insanın Müslüman-mümin olması, bu saydıklarımıza iman etmesiyle mümkündür. Kur'an, iman olarak bunları karşımıza koymaktadır. Aynı Kur'an, hiç evrilip çevrilmesi gerekmeyecek kadar açık şekilde, Allah'ın yardımı olmadan yok kat edilemeyeceğini de söylüyor.

60 küsur ayet, direkt veya dolaylı olarak, bunu ifade ediyor ve bu da bizi şu hakikate taşıyor: Allah'ın dinini yaşayarak iyi bir Müslüman olmak ve dinimize hizmet etmek, dini yüceltmek de ancak Allah'ın yardımıyla mümkündür. Biz "Allah'ın yardımı" deyince cephede savaşan mümin kardeşlerimize gökten meleklerin yardım getirmesini kastetmiyoruz sadece. Mümin bir insanın, şükreden bir mümin olması da Allah'ın yardımıyla mümkündür.

Sabah namazına kalkmak da Allah'ın yardımıyla mümkündür, Kur'an'dan zevk alan mümin olmak da. Elbette bu yardımın sebepleri ve çeşitleri farklı olabilir. Her hâlükârda mümin, ancak Allah yardım ederse barajı geçebilir.

Şeytan ise bize der ki: Hem Allah sana şu işi yapmanı söylüyor hem de anca o yardım ederse becerebiliyorsun o işi; bu bir çelişki gibi değil mi? Değil. İçimizdeki duygular-temenniler-hasretler ve niyetimiz, Allah'ın yardım edip etmemesiyle ilgili sonucu doğurur. Netice olarak elimizdeki kanun şu: Biz cennete iman ediyoruz çünkü Kur'an öyle diyor, kadere iman ediyoruz çünkü Kur'an öyle diyor. Allah yardım ederse her şey düzgün olur diyoruz; çünkü Kur'an öyle diyor.

Allah'ın müminlere ve ümmet-i Muhammed'e hem dünya zaferleri hem ahiret saadeti için yardım etmesiyle ilgili bilgilerimiz-temennilerimiz ve itikadımız -kesinlikle- tarihî tecrübelerimizden kaynaklanmaz; Kur'an'ımızdan kaynaklanır. Bizim itikadımızdaki 'yardım' kelimesi ve hakikati, herhangi bir şekilde 'müminlerin efsanevî tarihinden' gelmez.

Kardeşlerim,

Allah'ın yardımı; filanca sarıklı zatın, bin kere görülmüş Hızır hikâyelerinin konusu değildir. Yetti yahu, hep Hızır kurtarıyor, bir kere de Allah kurtarmayacak mı kullarını! İtikadî ve Kur'anî bir mesele olan Allah'ın yardımı konusunu -Hızır aleyhisselama yine razıyız, hiç olmazsa veliyyullah olduğu sabit birini- ağzı sigaralılarla efsaneleştirmek bizi oyalamaktır. Ederse yardımı Allah eder ve en basit kulunu da sebep kılar dilerse.

Ama biz Allah'tan başkasından bilmeyiz yardımı. Kullarını imtihan etmek de yardım göndermek de Allah'ın işidir.

Fatih Sultan Mehmet surları geçmekte zorlanıyormuş da bir veli gelmiş de bi' vurmuş da askerler suru geçmiş... cübbesini açmış, bir de bakmışlar ki binlerce melek var kanatları altında... iyi yahu, demek cübbesini kaldırmasa havasızlıktan ölecekti melekler!

Bunlar insanlık için çıkarılmış ümmetin dinleyeceği şeyler değildir. Kur'an'da إِذَا جَاء نَصْرُ اللَّهِ (Allah'ın yardımı) buyruluyor, yani yardım kelimesi Allah'a izafe ediliyor. Bir şey efendinin yardımı olamayacağını söylemiyoruz; Allah Teâlâ yılanla-akreple dahi yardım gönderebilir. Ama yapan Allah olmalıdır, Hızır aleyhisselam değil. Müminin gözünü ufuklara açacağı Allah'tan başka bir hedef olamaz.

Bedir'de melekler vardı kılıç kullanan, hicrette örümcek-güvercin vardı –ki bu sabit bir rivayet değildir, Medine'de Ömer radiyallahu anh vardı yardım olarak.

Peki biz ne bekliyoruz ve yardım bunlar, bu kadar mıdır? Şu soru bizi uykusuz bırakmalıdır:

Gayesi ebedî ahiret ve sonsuz cennet olan, dünyanın bütünü verilse 'lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah' ile değiştirmeye razı olmayacak bir Müslüman, ebediyet için çalışırken 'yardım' kelimesinden üç kâfiri öldürerek zafer bayrağı diktikten sonra kutlama yapmayı mı anlar? Böyle bir yardım-zafer anlayışı ile yani mağlup edip galibiyet zevki yaşamak olabilir mi müminin yardımdan anladığı şey?

Ne-kim için çalıştığı sorulduğunda Allah için cevabını verecek, ne istediği sorulduğunda sonsuz cennet diye cevaplayacak, cennette de Havz-ı Kevser'in etrafından başka yere razı olmayacak; ama dünyada da ganimet arzusu olacak. Gaye ile beklentinin aynı olmamasıdır bu.

Allah'ın yardımı dediğimizde bundan murat, arkadaşlarımızın tayinlerinin yolunda olmadığı iktidarın gitmesi, bizimle bağlantısı bulunan herkesin müdür-bakan yapılacağı bir iktidar gelmesi değildir. Buysa bizim yardımdan anladığımız, yerler ve gökler projesi olan İslam'ı iki kişinin memurluğuyla ilgili düzeye indirdik demektir. Vay İslam'ın hâline o zaman. Kâinat dini, yirmi beş yaşında okulunu yeni bitirmiş bir gencin bir makama tayin edilmesiyle ilgili düzeye iner mi hiç.

Allah'ın yardım dediği, böyle bir şey değildir. Tıpkı öğle namazını yarım yamalak kılmaya öğle namazı diyemeyeceğimiz gibi, Allah'ın yardımıyla ilgili bir projeyi de benim çocuğumun tayin edilmesi, maliyenin beni teftişe gelmemesi ya da çocuğumu hafız yapmak istediğim zaman hiçbir engelle karşılaşmadan çocuğumun iki saat içinde hafız oluvermesi türünden sırf benim rahat olacağım bir yatırımı Allah'ın yardımı diye telakki edemem.

Bu durum insanlık ve ümmet seviyesinden bireysel ve menfaatçi bir seviyeye düştüğünü gösterir ki 'nasrullah' (Allah'ın yardımı) gibi bir kavram böyle bir şey için kullanılamaz, kullanılmamalıdır.

Bu sözler elbette beni ya da içimizden bir grubu rahatsız ediyor olabilir; ama bizim yardım kavramımızı, Birleşmiş Milletler'den alınan yardım düzeyine düşürme seviyesizliğinden de kurtarmamız gerekiyor. Ümmetimiz ve İslam gibi büyük kavramlar için kullanacağımız yardım kelimesi, kesinlikle bir koli makarnayı fakirlere dağıtmakta kullandığımız yardım kelimesiyle dahi aynı olamaz. Olursa eğer, enerjimiz de makarna kadar demektir.

Yardım, Kur'anî bir kelimedir ve faili Allah'tır. Hızır aleyhisselam da Allah'ın yardıma sebep kıldığı isimlerden bir isimdir –yoksa Hızır'ın ne kudreti olacaktı, Allah lütfetmediği sürece.

Ümmetimizin yüzlerce yıldır hasretini çektiği yardım mefhumunu, sıkışıp kaldığı saksıdan çıkarıp kâinat toprağına dikmeliyiz. Bir saksıda tuttuğumuz için yardım kavramını büyütemiyoruz, soluk bir fidan olarak kaldı.

Bir başka hakikat: Rabbimizin, sayısını sadece kendisinin bildiği sayıda kulu vardır. Sayı boştur, biz sayacaksak. Ne kadar insan yarattığını-yaratacağını sadece Allah bilir ve insanları tek seferde yaratıp bir vadiye doldurmamıştır. Farklı yerler ve zamanlarda milyarlarca insan yaratmıştır. Her grubu bir nesil olarak kabul edersek binlerce nesilden söz etmemiz mümkündür. Mesela biz bir nesiliz; teknoloji çağı nesli. Bizden sonrakiler ultra-teknoloji çağı nesli olacak belki.

Nasıl ki Nuh aleyhisselam zamanının nesli, Nuh aleyhisselamla sınırlandırılmış bir imtihanı yaşamıştır; bütün çağlarda bütün nesiller, kendi zamanlarını yaşadıkları gibi kendi imtihanlarını yaşamaktadırlar. Aynı Allah-iman-cennet-vaatler eşliğinde herkes kendi imtihanını yaşayacak. Herkes kendi imtihanını yaşadığı için de bu imtihanlar da rengârenk bir farklılık göstereceğinden gayet rahat bir şekilde anlarız ki Allah'ın yardımı da yaşanan çağa ve nesle göredir.

Allah Teâlâ, Bedir'de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi teyit için üç bin melek göndermiştir ama Musa aleyhisselama bu desteği göndermemiştir; onu teyit için firavunu göndermiştir. Firavun, Musa aleyhisselamın gelmesi için ailece çalıştı senelerce. Bu Allah'ın kudretidir. O kudret ve yardım; Musa aleyhisselamda su, İbrahim aleyhisselamda tabiat kanununun iptali, hicrette körlüğün müşriklerin önünü tıkaması olarak tecelli etmiştir.

Kıyamete kadar hiçbir nesil, sözgelimi Nuh aleyhisselamın zamanındaki imtihan ile sınanmayı dileyemez Rabbinden. Yani başka bir neslin gördüğü yardım çeşidinden görmeyi bekleyemez. Allah yardım edecekse eğer, seni yarattığı neslin gerektirdiği imtihan neyse ona uygun bir yardım olmalıdır ve bunu da kulları belirleyemez Allah'ın.

Dolayısıyla bizim Bedir'e gelen melekler gibi bir yardımı beklememiz yanlış olduğu gibi, Allah'ın kimi-neyi yardım olarak göndereceğini de ilgilenilmeyecek iş olarak görmeliyiz. Mühim olan, yardımı hak edecek bir ümmet olup olmadığımızdır. Belki Allah, Çin'le gönderecektir yardımını. Yardım Allah'a izafe edilmiş bir kelimedir (nasrullah), bunun kiminle-nasıl olacağına dair ayrıntılara girmeye hakkımız olmadığı gibi edebimiz de müsait değildir.

Biz Allah'ın yardımını sürekli kum fırtınası olarak görmeyeceğiz; dilediği gibi ve zamanda, dilediği kullarına yaptığı şeydir yardım.

Umuyor ve diliyorum ki bugün ümmet-i Muhammed'i hiç kabul edip toplantılarla bizi harap etmek isteyen şer güçlerin korkuları, Allah'ın yardımının bizatihi kendisidir. Onların bu korkularıyla geberip gitmeleridir yardımımız. Kesip doğrayıp bizi bitiremeyeceklerini gördüklerinde psikiyatrik hasta olup geberip gideceklerdir inşallah.

Kulun beklemek diye bir vazifesi vardır ve bu sıradan bir beklemek değil, hak edilmiş bir bekleyiştir. Allah'ın yardımını bir şekilde hayalî bulduğunu söyleyenin, namazını iman ile kıldığını söylemesi de zordur. Namazı emredenle yardımın sahibi aynıdır zira.

Bir başlık açmalıyız; bu başlık Allah'ın yardımının seri numarası gibidir: Allah'ın yardım sözü, imanı tahakkuk etmiş kullarınadır. Laiklik sendelemesi, -izm ve -si takıları almış ruh bozukluğu sıkıntıları, her türlü şirk bataklıkları, umutsuzluk çıkmazları... gibi imanın adı var kendi yok durumuna getiren sıkıntılar, içi doldurulmamış ve tahakkuk ettirilmemiş iman anlamına gelir.

Gafir suresinin 51. ayeti Allah'ın yardımının net bir şekilde müminlere olduğunu haber veriyor. Mümin kime diyor Allah: Sendelememiş iman sahiplerine. **إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ**

“Biz peygamberlerimize yardım edeceğiz, iman edenlere de hem dünya hayatında hem de her şeyin dirilip kıyamete çıktığı günde yardım edeceğiz.”

Rum suresinin 46. ayeti ise Allah Teâlâ'nın yardımının azametini dikkat edeceğimiz bir kavramla öne çıkarıyor: *وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ* “Müminlere yardım etmek bizim üzerimize haktır-görevdir.”

Yani bir görevdir. Hâşâ, Allah'ın kimseye borcu olmaz ama insan diliyle anlatmış oluyor bize Rabbimiz. Gafir suresindeki yardım vaadi zaten mümin için yeterliydi; ama Rum suresinde “üzerimize görevdir” buyurmasıyla perçinlenmiş oluyor bu yardım vaadi.

Tevbe suresinin 123. ayeti: *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ* “Ey iman edenler, önünüze çıkan kâfirlerle cihat edin. Baktıklarında sizde güç görsünler. Ve bilin ki Allah muttaki kullarıyla beraberdir.”

Bu ayet-i kerime, Allah'ın yardımının bir diğer şartını önümüze koyuyor: Takva kul olmak. Takva, helal olsa bile helali kullanırken dikkatli olmak demektir. Takva, Allah'ı zamana-mekâna değil zamanı ve mekânı Allah'a uydurmaktır.

Allah'ın yardımının gelmesini anlatan -ve daha geniş pencereden bütün ayetler- salih amel şartı koşar. Salih amel; ibadet, cihat, ahlak, sabır, zikir, dua, tevekkül, sebat etmek ve yorulmamak, haberlerden etkilenmemektir.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.